

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ Α' ΔΥΚΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ....

Στις 12.30 το Σάββατο 28 Απριλίου η πρώτη λυκείου ξεκίνησε για μια οκταήμερη εκπαιδευτική εκδρομή στη Σικελία και Κάπριο Τίβελια. Οι εικόνες και οι εντυπώσεις καλές και κακές είναι πολλές. Τα πολυάριθμα μουσεία και οι αρχαιολογικοί χώροι που θύμιζαν Ελλάδα, τα κτήρια και τα μνημεία που ήταν κτισμένα από Έλληνες απόικους προκαλούσαν μεγάλη εντύπωση και δέσος. Τα ξενοδοχεία μας άφησαν ανάμεικτες εντυπώσεις. Οι επισκεψεις όμως σε πολλές πόλεις και αξιοθέατα μας αντάμοιψαν με το παραπάνω. Εντύπωση και θαυμασμό μας προκάλεσαν και τα φαγητά και τα πάστις φύσεως εδέσματα των κατοίκων της Σικελίας.

Η ενημέρωση για πολλά μνημεία τα οποία επισκεφτήκαμε ήταν πολύ ενδιαφέρουσα, αφού ο κάθε μαθητής είχε ετοιμάσει μια εργασία για κάθε αρχαιολογικό μνημείο. Τέλος εντύπωση μας προκάλεσε το οδικό δίκτυο της Σικελίας που χαρακτηριστικό του ήταν τα πολυάριθμα τούνελ και αλιμέτρητες γέφυρες.

Οι εντυπώσεις και αινιγματισμοί από τη σχολική εκδρομή στη Σικελία είναι πολύ καλές και ελπίζουμε στο μέλλον να επαναληφθεί μια παρόμοια εκδρομή λίγο πιο ξεκούραστη σε μια άλλη χώρα.

Γιάννης Σγουρομάλλης, Νέντας Ταλαδούρος, Βάσια Χρυσοκοπούλου

„Οι εντυπώσεις μας από το ταξίδι είναι οι καλύτερες. Ήταν μια πολύ αξιόλογη εμπειρία, Τα μέρη που είδαμε σχετίζονταν με την ύλη της ιστορίας και των αρχαίων μας. Επισκεφτήκαμε τα περισσότερα μέρη του οποίου ήταν από το πρόγραμμά μας, αν και δεν είχαμε την ευκαιρία να δούμε από κοντά το ηφαίστειο της Αίτνας. Δεν μας πείραξε όμως τόσο πολύ διότι ήταν τόσα τα πράγματα που είδαμε που ήμασταν ήδη τόσο πολύ κουρασμένοι για να ανεβούμε στο βουνό! Γενικά ήφασαμε πολύ καλά. Ήταν μια εμπειρία που πραγματικά άξει...“

Αλίκη Σιγάλα, Ελίνα Τσιλήρα, Γιώργος Φωτεινάκης

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ

Από τις 7 Μαΐου είχαμε τη χαρά να δεχτούμε την επίσκεψη των μαθητών και των συνοδών καθηγητών του Γερμανικού σχολείου Theodor Heuss Gymnasium. Το σχολείο μας, όπως είναι γνωστό, είχε επισκεφτεί το γερμανικό σχολείο στο Βόλφεγκτελ (Wolfenbüttel) από τις 29 Οκτωβρίου μέχρι τις 4 Νοεμβρίου 2006 στα πλαίσια του Προγράμματος Εκπαιδευτικών Ανταλλαγών και Αδερφοποίησης.

Επιτίστησε ο Γερμανοί μαθητές που ήρθαν στην Αθήνα φέτος το Μάιο, επισκέφτηκαν το σχολείο μας την Τετάρτη, την Πέμπτη και τις Παρασκευές (9-11/6). Ήρθαν σε εποφή με τους μαθητές του σχολείου μας, ξεναγήθηκαν στους χώρους του Λυκείου και παρακολούθησαν διδασκαλία Αγγλικών στην Α' Λυκείου. Την Πέμπτη, το απόγευμα οργανώθηκε πάρτι προς τιμήν των επισκεπτών μας καθώς και μαθητές που είχαν λάβει μέρος στο Πρόγραμμα του Οκτώβριο, καθώς και όσοι άλλοι επιθυμούσαν κυρίως από τη φετινή Α' Λυκείου, ανέλαβαν ναιεσδιμάσουν φαγητό, γλυκά και ότι άλλο ήταν απαραίτητο... Το πάρτι τελείωσε με έξοδο από κονού των Ελλήνων και των Γερμανών συμμαθητών τους στη Ν. Σμύρνη. Την Παρασκευή έγινε η προγραμματισμένη επίσκεψη της ομάδας των Γερμανών και των μαθητών μας στο Σούνιο με επικεφαλή το διευθυντή του σχολείου μας. Το βράδυ ακολούθηκαν πολλές έξοδος... Οι εγγυώνταις και από τις δύο πλευρές ήταν οι καλύτερες. Και του χρόνου...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ Β' ΔΥΚΕΙΟΥ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ....

Το Πρόγραμμα της εκδρομής της Β' Λυκείου περιλάμβανε επίσκεψη -ξενάγηση στο Παρίσι και μια μέρα στη Νισσεύλιαντ. Περιλάμβανε επίσης επίσκεψη στο Λουμενβούργο και συγκεκριμένα στο Ευρωπαϊκό Σχολείο. Το ταξίδι της επιστροφής ξεκίνησε από το αεροδρόμιο της Φραγκφούρτης...

-Ημασταν στην Γ' Γυμνασίου, άνοιξη 2004-2005. Η Ευαγγελική Σχολή Σμύρνης είχε ως παράδοση την εποχή αυτή να γίνεται η εκδρομή στην Γαλλία για τους αποφοίτους του Γυμνασίου. Κι όμως για μαθητές παράδοση αυτή δεν ισχυει. Αυτή ήταν η μόνη χρονιά που η Γ' Γυμνασίου δεν πήγε εκδρομή στη Γαλλία. Το είχαμε από χρόνια παράπονο που δεν πήγαμε και όταν άκουγαμε φέτος τους μαθητές του Γυμνασίου πως θα πάνε ή μαθητές άλλων τάξεων του Λυκείου μας που πήγαν ήδη... Καταλαβαίνετε...

-Αρκετοί από μας φαντάζονται τις πόλεις της Ευρώπης ως τις ιδανικότερες για ζήσουν.

Μέσα σε αυτές συγκαταλέγεται και το Παρίσι. Μια πολύβωμη, βρώμικη και απόμακρη πόλη. Είναι ο παράδεισος κάθε γνήσιου πρωτευουσάκου... Ξεβαμμένα κτήρια, πανύψηλοι αστραφτεροί ουρανοξύστες, βρώμικοι ασφαλτοστρωμένοι δρόμοι γεμάτοι νευρικούς οδηγούς, ένα σκουρόχρωμο ποτάμι πλαισιώνουν υπέροχα το προφίλ μιας από τις πιο πολυσυζητημένες πόλεις.

Το ταξιδιωτικό γραφείο "Η μαρτη Γη"
Σας εύχεται καλή Διαμονή.

-Μια πολύ ωραία ανάμνηση από την επίσκεψη μας στο Γαλλία ήταν η επίσκεψη μας στον Πύργο του Άιφελ. Σιγουράνεια μια από τις ψηλότερες κατασκευές στην Ευρώπη από το μηχανικό Άιφελ το 19ο αι. Αισθάνεσθε όσος βλέποντας αυτό το έργο από κοντά. Αισθάνεσαι όμως μια πιο δυνατή συγκίνηση όταν ανεβείς με το ασανσέρ στο δεύτερο δρόφο από όπου φαίνεται το μεγαλύτερο κομμάτι του Παρισιού... Αν και χρόνος της επίσκεψης μας μας φάνηκε περιορισμένος ήταν μια αξέχαστη εμπειρία που να τη νιώσουμε αφού πήγαμε στο Παρίσι...

Ένα απάνθομα από εντυπώσεις μαθητών του Β1.

Οι Υπνοβάτες

από την Ελισσάβετ Χάσα

Ο άνθρωπος ύφανε ένα δίχτυ, κι αυτό το δίχτυ πέταξε
Πάνω στους ουρανούς, και τώρα είναι δίκοι του...

'Οι Υπνοβάτες' είναι ένα από τα σημαντικότερα βιβλία του Άρθρου Καϊλέρ, μια επικόπτης της αλλαγής της επονομαςίας που είχε ο άνθρωπος για το σύμπαν που το περιέβαλε. Προσπαθεί να καλύψει το χάσμα που είρκαλουθείνα χωρίζει τις Ανθρωπικές Μελέτες από την Φιλοσοφία της Φύσης. Παρουσιάζει εκάστους τους ανθρώπους που προκλήσαν αυτό που σήμερα ονομάζουμε

Επιστημονική Επανάσταση και που εκείνοι αποκαλούσαν 'Νέα Φιλοσοφία'. Ο Πιθανός με τη Θεωρία των Αρθρών του, ο Κιλρίκος Κοπέρνικος, ο Γαλάτος με το Αγγέλο των Αστέρων του και ο Κέπλερ με την Αρμονία του Κόσμου του είχαν ως ακούτο τους τη κατανόηση της Φύσης και όχι την

κυριαρχία της. Αυτή η κοσμική τους αναζήτηση κατάστρεψε το μεσοπολιτικό δράμα μας απειλήσεις κοινωνικής τάξης με τη σύρεται εφαργάκιαν την ιθικών σξέων και μεταμόρφωσε ρίζατο Ευρωπαϊκό τοπίο και την κυριολογία του. Ο Καϊλέρ μας παρουσιάζει βήμα προς βήμα το μαρτυρικό μονοπάτι που οδήγησε στις ανακαλύψεις τους απεικονίζοντας την ξεροκεφαλή των άκαμπτων ακαδημαϊκών και των κοινωνικών φραγμών που υπήρχαν ανάμεσά τους.

Η ιστορία των κοινωνικών θεωριών θα μπορούσε χωρίς υπερβολές να ανομαστεί ιστορία της μαζίσης ιδεολογίας. Όλα τα κοινωνικά αυτήματα από το Πιθανός μέχρι το Κοπέρνικο καθηρεύουν τις αυστηρότητες προκαταθήμεις και τη φιλοσοφική ακόμα και πολιτική πόλωση των δημιουργών τους. Ο τρόπος με τον οποίο έγιναν οι περισσότερες από τις προσωπικές ανακαλύψεις θυμίζει περισσότερο επίδειξη υπονόμωτη παρά ηλεκτρονικού εγκεφάλου καθώς χάνεται αλλέλα από τη θέση κατή την έμπνευσή τους. Φαίνεται σαν ν' αναζητούσε το έναν μέρος του πινεύματός τους περισσότερο φωτεινό το άλλο να κέτευε για περισσότερο ακούσιδι. Ισως αρχαίας και μεσανική επιστήμη να είχαν ανάγκη από δημιουργικούς ανθρώπους που παραβάζουν τα δράσι και όχι από ανθρώπους που μετάνιωνταν τα πάντα με το υπόδειξμα.

Μα μελέτη της κοινωνίκης συνεδρίησης του περιελθόντος ίσιας βασιθούσε στην ανακάλυψη του κατά πόδανενείαν διανατό να γίνει ένα νέο ξεκίνημα και ποιες θα ήταν οι προϋποθέσεις του καθώς την παρνή μας υπωνυμή υποδομήσατη στην ποσοτική πλευρά της προγραμματίστης έχει εμφανίσει την απίλημη που έχουμε των μη ποσοτικών αξιών. Αντίθετα, το παράδειγμα της μονομανίας του Πάιαντα με τις έλειψες αφαίρεσ, του βέλους του Αριστοτέλη που το πρωθεύει σε γέρω άνεμος, των σφραγιστικών επικυρώσεων και της γητικής δελνίας του Κηφικού Κοπέρνικου, της μεγαλομανίας του Τύχο Μπράχε, των ανατίναξηών του Κέπλερ, των τεχνοαριθμών του Γαλάταιου και της υπερφυσικής ψυχής του Νικάρτη, μπορείνα

έχει κάποια καπελωνατική επίδραση πάνω στους λάτρεις του νέου Βασιλίου που προσπαθεί να ξεπεράσει με τον γλεκτρονικό του εγκέφαλο το γηικό κανό που δημιουργείται αντίθημη στο αποτέλεσμα δικαιώνεται μέσα.

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ARTHUR KOESTLER

- Οι υπνοβάτες
- Ιανός
- Η δέκατη τρίτη φυλή
- Ένα βέλος στον ουρανό
- Η ορατή γραφή
- Ένα φάντασμα στη μηχανή
- Ο κομμισαρίος και ο Γιόγκι
- Η πράξη της δημιουργίας
- Οι ρίζες της σύμπισης
- Ο βούρκος της γης
- Ο λωτός και το ρομπότ
- Ισπανική διαθήκη
- Διάλογος με το θάνατο
- Ξένος στην πλατεία
- Το μηδέν και το άπειρο
- Κολ-γκερλς
- Οι μυημένοι
- Σταυροφορία χωρίς σταυρό

Σημείωση:
Τα περισσότερα βιβλία είναι από τις εκδόσεις Χατζηνικολή και μπορούν να βρεθούν στο βιβλιοπωλείο 'Λεμόνι'.

Ο Ιπποτισμός στο Δον Κιχώτη

από το Γιάννη Κούκα

Ποιος κρύβεται πίσω από την τραγελαφική φυαγωγιώμαστου Δον Κιχώτη;

Ο Δον Κιχώτης, ένα άργο κλασικό, άρχισε να γράφεται μέσα στην φυλακή από ένα ήρωα του πολέμου, τον Μ. Θερβάντες, στα τέλη του 16ου αιώνα. Εκείνη την εποχή που οι αβέζηταν κρυμμένες από το πρόσωπο της Ευρώπης γράφτηκε αυτό το έργο-μυθείο. Ένα μνημείο αθάνατο, ιστορικό γνωστούμενό για την ιπποτισμό της εποχής του.

Ο ήρωας μας είναι ένας ανεραπόλος με ασήμικα ευγενής ανάρχος της Μάντοβας, στην Ισπανία. Παρασυρένεται από τις ίδιες που πρεσβεύουν τα πιποτικά διηγήματα που διαβάζει και δίνει πηγή περιουσίας του γιαναίας ή αποκήγα, παίρνει πηγή απόφαση να εγκαταλείψει την αναρή ζωή του και να γίνεται ένας περιπλανώμενος ιππότης. Ο Δον Κιχώτης, όπως κάθε ήρωας ακόμα και αναλαμπάει το καθήκον του προς τους αναθρώπους που σίνα μιθομένοι στα δίχτυα της ύπνου. Τον κακεί το αθάνατο στοχείο μέσα του. Ο δρόμος εμφανίζεται μπροστά του. Κακοπράγχας, ανήραφος. Μέσα αιθαλούμενος με ανήραφο αιθαλόντας την άνθρωπον της ζωής του.

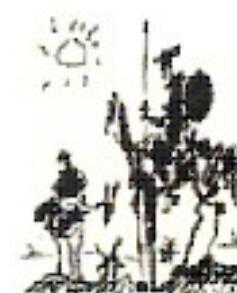
Ξεθέβει τη σπλήνη κάπου που από μαγιγιά της αποθήκης που ήταν πετεμένη. Τηγανίζει και την επικευάζει. Παίρνει ασπίδα, για δύρινο ήταν από το καετόπιο και σπαθί. Μαζεύει το άλογο του από τους αγρούς, κοκαλάρικο και τεμπέλικο. Του δίνει όντα μεγαλοπρεπές αλλάζει το δόκι του. Αυτός θα γίνεται ένας ιδανικός ιππότης. Οποιο ένδορς και φημισμένος που υπήρχε ποτέ.

Παίρνει πηγή απόφαση. Έχει διαλέξει το δρόμο. Θυσίαζε το υλικό και πρόσωπο γιακάτι το πνευματικό και αιώνιο. Ξεφύγει από τη μάρτι, δεν παπούζει το ρόλο του σαν χεραγωγιώμενού άβουλου

όντος και μετατρέπεται σε ιθυοποιό, σε ιππότη για αποστολές και έργα θεμελιώδων γηικά, μεγάλα και ευγενή. Φέρνει στο φωτιά της δυστοκάλεξ και τα προβλήματα, αισθητήν την περιπέτεια, ώστε αφού τα λύσει να απελευθερώσει την ενέργεια της γηώσης που κρύβουν μέστοι τους. Τα όπλα του πολεμιστή είναι αιρετές, έχασανες και παραγκωνισμένες από την μικροστική ζωή. Το άλογο αυτούλεξε την προσωπικότητα, αφημένη και μαλθακή. Η αιγάλευ του πολέμου κάνει πηγή μορφή να αλλάξει το ιππότη της περιοχής.

Το μόνο που έμενε γιαναίας ήρωης ήταν να βρει μια αγαπημένη γιαναία της ζωής του. Και αυτή δεν είναι άλλη από την Δαυλιόπομά, μια άσχημη χωριστοπούλα, που στα μάτια της καρδάσιαν την η βασιλίσσα του. Η μορφή της προξενεί το μεγάλο του έρωτα.

Σε αυτήν θα αφερύμεται της ζωής του, αειτήγηθε από την Νίταμα του να τον βασιλήσει. Όμως ο μύλος με μα στροφή τον σήκωσε στον αέρα και τον έβαψε σε έδαφος, κατασκαμένο. Ο Σάντος ανησύχησε για τον Ιππότη του, δύναται ο Κιχώτης δεν παραπομέτης, αφού αυτό δεν άρμοξε στην ιπποτική φύση του. Ο αληθινός Ιππότης αντέχει σαν το απόλιτο.

Στο πρώτο χάμι που βρίσκεται στο δρόμο του, χρήσια Ιππότης και φεύγει αυτοπόμονος με ακόπι να επιβάλει το Δίκαιο. Όχι πολύ μακρά, βρήκε στο δρόμο του την περιπλώτη αδελφή. Ένας κακός αφέντης μαστίγων του δυσούλιου του. "Κακότροπε ιππότη, άπρεπος είναι να χαττάζεις αυτόν τον δυσούλιο του". Ένας ιππότης ποτέ δεν έχει αυτόν τον κανόνα, γιατί δίνει βασιλικόνος σταφύλαντες πηγή της ζωής του απέναντι της. Σε ακίνητη περιοχή της Καστίλης, ο Δον Κιχώτης σύζει τον άπυρο υπηρέτη από την αρχή της ζωής του, τον Καθηκόντος του.

Στη συνέχεια βρίσκεται σε ένα σταυροδρόμι, όπου τηρείται να επιλέξει το δρόμο που θα πάρει. Σαν άλλος Ηρακλής ανέμεσα στην Αρετή και την Κακία. Η διάκριση είναι μια αιματητική αρετή για τον Ιππότη. Να ξέρεινα επιλέγει το αιωνιό πηγή κατάληξη στην ζωή.

Επιστρέφει λοιπόν στο σημείο εκκίνησης, το χωρίο του, για να πάρει εφόδια και να βρει πιποκό, όπως κάθε Ιππότη. Και βρίσκεται το Σάντο, φλήρυχο οικογενειάρχη, άνθρωπος χωρίς βαύληση, φοβητικάρη αλλά με άνεργα γαλάζιαρα κατακτήσεις. Και εδώ αναντίμε τη σχέση Ιππότη-ασπιδοφόρο, όπως είναι στην ίδια κατεύθυνση σε κάθε Ιππότη. Ο Ιππότης είναι ο καλύτερος πολεμιστής, ο πιο ανδρείος, που εμπορχνεύει καθοδήγη. Ο ασπιδοφόρος αναποδεί στον μυχό του ήρωα, στις κατώτερες επιθυμίες και τα χαμηλά κάνητα.

Ακολουθεί περιπέτεια του Κιχώτη με τον Σάντο στους ανεμόμυλους Νομέντιας τους για γίγαντες, ο Κιχώτης άρμορες για να τους κατατρώσει, αφού ήταρε από την Νίταμα του να τον βασιλήσει. Όμως ο μύλος με μα στροφή τον σήκωσε στον αέρα και τον έβαψε σε έδαφος, κατασκαμένο. Ο Σάντος ανησύχησε για τον Ιππότη του, δύναται ο Κιχώτης δεν παραπομέτης, αφού αυτό δεν άρμοξε στην ιπποτική φύση του. Ο αληθινός Ιππότης αντέχει σαν το απόλιτο.

Ο δρόμος του Ιππότη είναι ένας δρόμος βαύλησης και αποφασιστικότητας. Η ακέμη μπαίνει στην άκρη και αντικαθίσταται με την φρόντη.

Μικρό Αφιέρωμα στον Κωνσταντίνο Καβάφη

Αποσπάσματα από συνολική εργασία όλων των μαθητών του Α2 Επιμέλεια : Παληού Μαρίνα, Κόνιαρης Αλέξης

ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΞΕΝΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ ΜΙΜΟΥΝΤΑΙ ΤΟΝ ΚΑΒΑΦΗ...

Η ποίηση του Καβάφη έχει, από χρόνια τώρα, ενταχθεί στην ευρωπαϊκή και αμερικανική λογοτεχνία.

Κι όχι μόνο ο Καβάφης αιγαπήθηκε και ενέπνευσε λογοτέχνες και κοινό, αλλά κάποιοι παιδιές αποφάσισαν

να γράψουν ποίηση έχοντας κατά νου αποκλειστικά και μόνο το λεξλόγιο και το ύφος του

ΣΤΗΝ ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Μετέ την ανέγνωση στης "Θάλκης" του Καβάφη γράφει η Λίντα Πάστεν

Ας κυλάνε αργά οι ημέρες στην Ιθάκη.

Ας είναι πολλές τα καλοκαιρινά πρωιά
με τις μετέωρες της λεμονιές της μυρωδιές,
μ' όλες της θάλεσσας τα αρώματα πετρίζουσαν.

Τα λεπτά σου ροθισμώνα
Οι τοίχοι σου στοκαρισμένοι καὶ τόσο κρύοι στην αφή,
είναι εξαιρετικά πλαχεῖς για να μπορείς εσύ ν' ακούς

τους θυρυβώδεις μυηστήρες από κάτω.
Και δίχως του ανδρός την φαστερία και τις έγνοιες

τα στενόντα του κρεβατιού σου λευκά
Θα μένουν, στην άμμος πρωινή

που μόλις τη λείψει η θάλασσα.

Αλλά πάντα στο νου σου τον Οδυσσέα να' κεις:
Δίχις αυτόν και το ταξίδι του

τα λιόδεντρα δεν θα δειχνεύνειν γέρνουν.
στης νοσταλγίας το πέθος. Ο αργαλεός σου

ζεκούρδιστος θα έμενε καὶ η μουσική του
σε άνερο ανύπερκτο θα γεννήσειν.

Ας σε χειροκροτούν οι άλλοι,
γι' αυτό που υπομονή ονομάζουν.

Ο τίχος των υγειών τους που κροτούν
δεν θα' ναι μεγαλύτερος από το κυματάκι που σκάει στην ακτή,

κι εξάλλου, το χειροκρότημα σου αξίζει.
Ερόσον είσαι στην εξαίσια θεατρίνα

που υποκλίνεται στην κάτια,
κι ούτε ποτέ θα υποπτευθεί κανείς πως με την μανανιά

ήσουν ερωτευμένη. Αλλά πάλι θυμήσου:

αν και θα πρέπει επιπλέονς να γυρίσει,
αν και θα πρέπει τα μπράτσα σου ν' ανοίξεις

που στη μανικιά υφαίνοντας δυνάμωσαν,
δίχως τον Οδυσσέα και το ταξίδι του

υφασμένη ιστορία δεν θα υπήρχε.

ΠΑΡΑΒΑΤΗΣ ΕΝΑΤΟΥ ΚΑΒΑΦΗ

Γράφει ο Χ. Μπ. Μαλανίδης

Δεν είναι πλαισιούμενή η πόλη,
Ωστόσο αναστέλλει

Τους δροσερούς τη νύχτα περιπάτους

'Εξω από τα αόρατα τείχη της.

Μήτε και μέσα υπάρχουν ιερά:

Απόλυτοι άδειοι στοιχειώνουν

Ναό και κοσμική εκκλησία,

Δέντρα καθηκωμένα από φιλόδοξην πέτρα.

Οι ακιές μας στους στενούς δρόμους
Είναι χαμηλότερες από του μεσημεριού.

Στις ερημωμένες πρακυμαίες

Οι αγριόχνηνες επιστρέφουν.

Λάθαρα συναφρύνονται στην πλατεία.
Άγρια πλήθη αγνοούν

Του συντριβανιού τον βαριεστημένο έπαινο,

Των αγακάματων το απαθέτη βλέμμα.

Φύλακες παραμένουν ευτυχείς

Με βολικές δολιότητες,

Καθώς μισθοφόροι επιζητούν

Αλλότριους από τους δίκους μας στόχους.

Δεν είναι πλαισιούμενή η πόλη,

Ανιέμω από τις αόρατες

Βόρβορα σκυρότερων

Σημαδαγαπητών της.

Ο ΤΟΠΟΣ ΜΟΥ

(Κατά τον Καβάφη)

Γράφει ο Νίκαιον ΟΓκρέμη (1935) μετρ. Γ.Π. Σαββίδης

Αν και μασώντριαν τιερά αγάθων μας
και με βράχια με φλόγες από τα φλαδάρια,

α θειμας ωαδόσενενα δόκουνερα.

Πάντα αιγαμαζοδημούνε.

Πάντα θυμάματα ψυχές τους.

Πάντα ηδηναμήτους ποικιλόν αέραμας.

Σήμερα όπως χράζει κάθε μέρα,
πρωκές νεακές ζυμές,

αχέαστηναργή,

αλλά με βήμα οκέανα ποιο σταθέρο,

γενές γενέων,

δρασκελίζουν τους κάμπους και τις πλαγιές.

ΤΟ ΚΑΒΑΦΙΚΟ ΜΟΥ ΠΟΙΗΜΑ

Γράφει ο Γουλλιάμ Σλάτερ

Τον μοιάζει βέβαια σημαντική αυτή,
με το μολύβι απεικονίας του.

ένας Ελληνας κύριος
με φαθάρο
που στέκει ελαφρώς λοξά
προς το σύμπαν

κοιτώντας το
μέσα από τεράστια στρογγυλά ματογύαλα
και σκελετό από ταραρούγα
Και μοναδογύαντας

Αλλά τι έλεγε;

Αύριο, μεθαύριο, η μετά χρόνιαθα γραφούν
οι σπίχι οι δυνατοί πομεδών γηταν η αρχή των

Να επιτρέψεις σε άνθρωπο νεκρό<sup>τα ίδια του τα λόγια, χρησιμοποιήμενα,
σαν να ήταν δικά σου.</sup>

Αυτός είναι ο δρόμος,
ο μονός δρόμος
Καβάφη:

Δικαίως εσύ
είσαι πολίτης
στην μητρίδα-πόλη
των ποιητών. Και των ποιημάτων

Οσο κι αν είναι
δύσκολο στην πόλη εκείνη<sup>και σπάνιο,
νά σε πολιτογραφήσουν,
εσύ το πέτυχες.</sup>

Ξέγραψες τον εαυτό σου
αλότελα; Κι έφυγες
με στην αδιάφορη νύχτα
όπου η απόλαυση
υπήρξε η μόνη σου αρχή^{η πραγματική, που εξωπραγματώνει.}

Καβάφη,
Γνωρίζω, ναι, τα ποιημάτα σου.
Κατόκουν μάζι μου.

Τα ομλώ,
Κι αν όχι σ' άλλους,
τουλάχιστον σ' εμένα.

Τα φαντάραμά σου περνούν
στο ψυρό μου στόμα.

Η ΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΒΑΦΗ

Γράφει ο Στέφαν Γκέτσεφ

Το απόγευμα είναι κίτρινο
σαν τη γάτα

που κοιμάται στο κρεβάτι σου.

Εμείς διαβάζουμε τον Κωνσταντίνο Καβάφη,

τον Αλεξανδρινό,

τον αρχαίο Ελλήνα,

που έπαιψε γύναπνειά από δικό μας τον αιώνα.

Σου λέω, έχω γεννηθεί το έτος του θαγάτου του.

Εμείς διαβάζουμε τον Κωνσταντίνο Καβάφη,

βλέπουμε πώς επαναλαμβάνονται

το μεγαλειό και η ποταπότητα,

πώς αναμηνύονται και πάσσο

δύσκολο είναι να διακρίνεις

την καθηρή μαρφή τους.

Το απόγευμα είναι κίτρινο, τόσο κίτρινο, όσο μπορεί

να είναι έπειτα από άλλες δύο χιλιετίες.

Μερικά ποιήματα του Καβάφη μεταφρασμένα

στα Αγγλικά

The City

You said: "I'll go to another country, go to another shore,

find another city better than this one.

Whatever I try to do is fated to turn out wrong

and my heart lies buried as though it were something dead.

How long can I let my mind moulder in this place?

Wherever I turn, wherever I happen to look,

I see the black ruins of my life, here,

where I've spent so many years, wasted them, destroyed them totally."

You won't find a new country, won't find another shore.

This city will always pursue you. You will walk

the same streets, grow old in the same neighborhoods,

will turn gray in these same houses.

You will always end up in this city. Don't hope for things elsewhere:

there is no ship for you, there is no road.

As you've wasted your life here, in this small corner,

you've destroyed it everywhere else in the world.

Translated by Edmund Keeley/Philip Sherrard

Από το
Λουκά
Μποράκη

Βρέχει

Βρέχει πάλι και εγώ μονάχος μετράω τα σύννεφα,
τις άσεις έλπιδές που σαν σωτές τις έσβησα.
Το όνειρο πάλι, σαν παλάτι που πάνω σπηνάμμο έχουα
ήρθες εώς και σαντο κύματο έσβησες.

Βρέχει πάλι, και κρύψεικα πίσω απ' τα σύννεφα
σανήλιος που έδυσε και χάθηκε, σαν όνειρο.
Το άδειο πίστα σαν το ακοτάδι φύπτες, μεάρια
και σαν ψυγράφος τον ήλιο μου έσβησες.

Το όνειρο, σαν πλαίσιο, ναυάγησα στο πέλαγος
μην τύχεικατο δεινόμενο νύχτα να σ' αντικαταστρέψει.
Μα τις έλπιδες ιράτησα μην νιώσει πινες σε χάνει
και με δάκρυα έρθειμα νύχτα και σε... ψάχνει.

Βρέχει πάλι και σπηνάμμη μου μ' έπισσες μαζίλη
μέσα σπησβουμής το δάκρυ, το προσάναμμα.
Το ύπνο που με κάποιο έκπισα, στον ξύπνιο μου
έχουα και χάθηκα για πάλια πα στον ουρανό μου.

Βρέχει πάλι και μασευχή σου σαν χώμα ποιοίσπικε
απ' την βροχή της ακάις που γεννήθηκειανάβυσσος
σανποταμός τα όνειρα και τις κρυφές έλπιδες π' έκανες
σανπαδίπου ήραυνακαι πίλημανες τις νύχτες.

Το όνειρο, σαν πλαίσιο, ναυάγησα στο πέλαγος
μην τύχεικατο δεινόμενο νύχτα να σ' αντικαταστρέψει.
Μα τις έλπιδες ιράτησα μην νιώσει πινες σε χάνει
και με δάκρυα έρθειμα νύχτα και σε... ψάχνει.

Το άδειο ψέμα σου, σαν ουρανός φωτίσπικε,
και το ανένδοτο το αύριο στα σπάργακα του έχει.
Το όνειρο, σαν πλαίσιο, ναυάγησα στο πέλαγος
μην τύχεικατο δεινόμενο νύχτα να σ' αντικαταστρέψει.

Από τη
Χρυσάνθη
Κωνσταντίνου

Ψάχνω...

Κοιτώ από εδώ. Κοιτώ από εκεί. Σε ψάχνω πάντοι. Δεν σε βρίσκω πουθενά. Και όταν τελικά σε βρω, εσύ δεν ρίχνεις ούτε ένα βλέμμα σε μένα. Τότε, χωρίς να τα ξέρεις και να το βλέπεις, μου ρίχνεις μαχαιρά κατευθείαν στην καρδιά

Από το
Χρήστο
Σκληρό

Καιάδας

Ένας μύθος που καταρρέει

Σήμερα πολλοί έχουν τη λανθασμένη εντύπω ση
ότι στην αρχαία Σπάρτη τα νεογέννητα παιδιά που
ήταν ασθενικά τα κατέρριπταν σε μία χαράδρα του
Ταΰγέτου που ονομαζόταν Καιάδας. Όμως αν
διαβάσει κανείς προσεκτικά το έργο του
Πλουτάρχου "Λυκούργος" θα διαπιστώσει ότι η
αλήθεια είναι διαφορετική. Ο Πλουτάρχος κατά¹
λέξη αναφέρει:

"Το δε γεννηθέν οὐκ ἡν κύριος ο γεννήσας τρέφειν
αλλ' ἐφ ερε λαβών εἰς τόπον τινά λέσχην
καλούμενον, εν ὧ καθήμενοι των φυλετῶν οι
ττρεσβύτεροι καταμαθόντες το παιδάριον, εἰ μὲν
ευπαγές εἴη καὶ ρωμαλέον, τρέφειν εκέλευεον,
κλήρον αυτῷ ενακισθίλιων τροσνείμαντες εἰ δ'
αγεννές κατάμορφον απέπτεμπτον εἰς τας
λεγόμενας Αποθέτας, παρά Ταΰγετον βαραθρῷ δῆ
τόπῳ..."

Απτόδοσις

"Το γεννών μεν όμως παιδίον δεν είχε το
δικαίω μα να αναθρέψει ο πατήρ του, αλλά το
παρελάμβανε και το μετέφερε εις μίαν τοποθεσίαν,
ονομαζόμενη λέσχην, εἰς την οποία καθήμενοι οι
γεροντότεροι από τους εκτροσώπους των φυλών
εξήταζον το νήπιον, και αν μεν το νεογέννητον
παιδίον ήτο καλώς κατασκευασμένον και
ρωμαλέον, διέταζον τον πατέρα του να αναλάβει
την ανατροφή του και παρεχώρουν εις αυτό μία
από τας εννέα χιλιάδας μερίδων, εις τας οποίας
ήτο κατανεμημένη η χώρα των. Εάν όμως το
παιδίον έχει κακήν διάπλασιν και ήτο άσχημον,
απέστελλον αυτό εις τόπο, ο οποίος μνομάζετο

Από τον
Παναγιώτη
Μαρκολέφα

Σαν Χρονογράφημα... Περίπατος στο σχολείο

Στο σχολείο στο οποίο φοιτώ φέτος, βρίσκομαι τα τελευταία 3,5 χρόνια. Από πλευράς καθηγητών, είμαι απόλυτα ευχαριστημένος, όπως και οι περισσότεροι που φοιτούν στο ίδιο σχολείο. Υπάρχουν όμως και κάποια προβλήματα που γίνονται αντιληπτά σε έναν περίπατο στο προαύλιο και στις τάξεις. "Τι όμορφο κτίριο" ανεφώνησε ο Άγγλος φίλος μου που ανέλαβε να ξεναγήσω στο σχολείο μας μια μέρα που είχα σχολάσει στο Βωρό. Έτσι φτάνοντας έξω από την κεντρική είσοδο του σχολείου, όπως σας είπα, ο φίλος μου άρχισε να εντυπωσιάζεται από το ολοκαίνουργιο και πινέμορφο κτίριο το οποίο βρίσκεται πάνω από την πύλη και την στεγάζει. Είναι αλήθεια πως μόλις ο επισκέπτης εισέλθει από την είσοδο, μένει έκπληκτος από τον πολύ όμορφο ιασόγειο χώρο, που βρίσκεται ακριβώς κάτω από το ολοκαίνουργιο κτίριο. Ως εδώ, όλα τέλεια. Αφήνοντας πίσω το λεγόμενο "χώλ" του σχολείου μας, ο επισκέπτης συναντά το γήπεδο του μπάσκετ. Το πρώτο πράγμα που σίγουρα διαπιστώνει, είναι το περίεργο γκριζό χρώμα που επικρατεί. Με μια πιο κοντινή ματιά, καταλαβαίνει ότι, όπου υπάρχει το γκριζό χρώμα, το γήπεδο είναι καλυμμένο με αμέτρητες ξεραμένες τσίχλες. Αν και αποκρουστικό, ίσως λειπουργεί σαν μια σκληρή "μοκέτα" που βοηθά τους αθλητές να έχουν <καλύτερο πάτημα>, σκέφτεται.

Μετά τον περίπατο στο προαύλιο, οδήγησα τον επισκέπτη μας στον πάνω όροφο, όπου και στεγάζονται οι περισσότερες αίθουσες αλλά και στις αιθουσές που έχουν πρόσβαση στα μπαλκόνια. Ευτυχώς όμως, εκτός από τις άσεις αιθουσές, που ήταν άσεις γιατί τα παιδιά είχαν σχολάσει, υπήρχε και ένα τμήμα στο σχολείο που έκανε ενισχυτική διδασκαλία. Ο επισκέπτης μας, συνηθισμένος προφανώς από διαφορετικό σύστημα εκπαίδευσης, μένει έκπληκτος από τον τρόπο που οι μαθητές κοιπούν τον καθηγητή, ακούντοι, αμίλητοι. Σωστοί κύριοι. Ή μήπως κοιπούν τον τοίχο δίπλα από το κεφάλι του; Ήταν δύσκολο να ξεχωρίσει κανείς τέτοιους είδους λεπτομέρειες, όταν ειδικά παρατηρεί από το παράθυρο της τάξης όπως εμείς. Άλλωστε, δεν ήταν αυτό το αξιοσημείωτο. Το γεγονός που τράβηξε πιο πολύ την προσοχή του επισκέπτη, ήταν το ότι όλα τα αγόρια της τάξης φορούσαν κουκούλα. Βρέθηκα σε αμηχανία όταν ο επισκέπτης μου διατύπωσε αυτή την απορία. Τον κοίταξα με νόημα και τον άφησα να σκεφτεί... Ή είσοδος, το καινούργιο, το παλιό, η απελπιστική εικόνα των τοίχων στο βάθος, που έμοιαζαν βομβαρδισμένοι, αντικείμενα βανδαλισμού -σίγουρα έτσι φάνταζαν στα μάτια του- άρχισε να καταλαβαίνει. Ήταν προφανές, του εξήγησα, ότι οι κουκούλες χρησιμεύουν στην προστασία των κεφαλών των παιδιών από τους σοβάδες που συνεχώς πέφτουν. Κατάλαβε αμέσως....

Από την
Πηνελόγη
Παπαδημητράκη

Απόγονον
Κωνσταντίνο
Κυριαζόπουλο

ΤΙΘΑΠΝΟΤΑΝΑΝ ΣΤΑΜΑΤΟΥΣΕ Η ΗΠΑ ΠΑΜΙΑΗΜΕΡΑΝΑΠΕΙΡΙΣΤΡΕΦΕΤΑΙ ΓΥΡΩΔΑΠΟΤΟΝΑΞΟΝΑΤΗΣ

Σημάτημα της περιπορφής της για μασμέρα, πιθανόν από την αίματα κάποιων (καταστροφολόγων) το νερό θα κινθεί σε αυμήνοτερα γραφικά τιλάπια.

Δηλαδή, θα γίνουν τηλημάρες που όμοιες κανένας δεν θα έχει συναντήσει. Η Ελλάδα θα γίνει μια μεγάλη λίμνη μεντρίδα πηνκορυφή του Ολύμπου!! Το Βόρειο γηισφαρίο θα είναι ο....νέος Εργμένος ακεανός (αντί Ενιαμένη Ευρύπη!!), σε περιοχές δε του Ισημερινού θα γεννηθούν νέοι ήπειροι. Όσο για εκείνους που ονειρεύονται καλοκαρμές διακοπές στα μαρεπικάνησά της Πολυνησίας, μάλλον θα πρέπει να πάρουν μαζί τους τα... χιονοπιεύδη!! Οάγιωντος "τυγγραφέας" του γηισφαρίου συνθήματος (γραμμένου στους τοίχους της Αθήνας) "σπαματήστε πηγή θέλω να κατέβω!!", μάλλον θα πρέπει να το.... φανατικεύει!

πολεμική μηχανή και έτσι η ύπαρξη ενός ασθενικού ανθρώπου ήταν ανούσια για το ίδιο το άτομο. Τελικά ποιος είναι βάρβαρος και ποιος όχι;

*200.000 αμβλώσεις γίνονται ετησίως στην Ελλάδα (εφημ. Ελευθεροτυπία, 21/03/2001)

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Πλούταρχος ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ, ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ	BIOI
I.Καργάκος Εφημερίδα "Ελευθεροτυπία"	Σπάρτη 21/03/2001

Εφημερίδα ΠΕΣΣ...ΤΑ

13 φύλλα

Οι συντελεστές της ΠΕΣΣ...ΤΑ, καθηγητές και μαθητές, σας εύχονται καλά αποτελέσματα και καλό καλοκαίρι.

Το Σεπτέμβριο περιμένουμε τους παλιούς και νέους συνεργάτες της εφημερίδας με φρέσκιες ιδέες και δημιουργική διάθεση.